

Dobri Jezus, dal si nam čas počitnic, da se lahko spočijemo od obveznosti. Daj, da ta prosti čas poletnih dni preživimo koristno. Naj se povežemo s prijatelji, poskrbimo za prijetno igro in športne aktivnosti. Odpri nam oči, da bomo lahko občudovali stvarstvo, ki nas obdaja: travniki, hribi, gozdovi, reke, polja in planine, pa tudi droben metulj, vse to je čudovito Božje delo. Naj nas v teh počitniških dneh spremlja varstvo nebeške matere Marije in Božji blagoslov. Amen.

A.K.

Prosti poletni dnevi so idealna priložnost, da se naučimo tudi kaj novega ali zgolj obnovimo naše znanje. Tako se bomo morda v teh tednih najmanjši naučili celo kako preprosto molitvico. Tudi ti kljub prostim dnevom ne pozabi na pogovor z Jezusom. Vsako molitev pa začnemo in končamo z znamenjem križa. In kaj nam govorijo te kretnje?

V IMENU OČETA

Dotaknem se čela in počastim Očeta, ki je ustvaril čudovito naravo, dom za nas. Da bi bile moje misli vedno na voljo Njemu, da jih vodi.

IN SINA

Z roko naredim potezo čez prsi navzdol do trebuha. Kot Jezus, ki je prišel na Zemljo, da me odreši. Nato se dotaknem srca in pokažem, da moje srce pripada Jezusu. Želim ga posnemati.

IN SVETEGA DUHA

Z leve strani sežem na desno in pomislim na Svetega Duha, ki prebiva v mojem telesu in me povezuje z Bogom.

VAJE ZA DUHOVE

V predsobi je pripravljen kup prtljage. Blaževa družina odhaja na malo drugačne počitnice kot običajno. Ne gredo na morje, niti v gore ne, prav tako ne na kmetijo. Kam torej gredo?

»Na duhovne vaje gremo,« pove ati in pomaga malemu Antonu, ki se je zagozdil med potovalnimi torbami in gozjarji. Tudi Blaž in Neža se zabavata s prtljago. Podajata si spalne vreče. Hop, hop. »Ej, ati, ampak spalne vreče niso dobre za na duhovne vaje!«

»Zakaj pa ne? Bi raje spal med rjuhami?« zanima atija.

»Vseeno mi je, kje spim, ampak če bomo vadili za duhove, potem rabimo bele rjuhe, ne pa teh šumečih spalk!« Le kako njegovim staršem ni jasno, da se duhov ne moreš igrati s šumečo spalno vrečo.

Neža se je krohotala Blaževi domislili. »Joj, on to govori čisto resno! Blaž, ne gremo se igrati duhov. Na duhovne počitnice gremo.«

»Kako pa to zgleda?« je želel vedeti Blaž.

»Blaž, z mami sva ugotovila, da potrebujeva nekaj odmika, da se umiriva, moliva, pogovarjava. Da se ne ukvarjava s pripravo kosila, pranjem perila in razvažanjem vas otrok na aktivnosti. Potrebujeva čas za naju in za Jezusa.«

»Kje bomo pa otroci ta čas?« je zaprepadeno gledal Blaž.

»Z nami, vendar boste imeli svoj program – svoje duhovne vaje, kjer boste peli, plesali, spoznavali Jezusa v naravi. Vsako popoldne bomo šli skupaj na izlet,« ga je razveselila mami. »Zabavno bo, boš videl!«

Blaž ji ni najbolj verjel: »Naj ti bo, ker si ravno ti, mami!« je skeptično zaključil pogovor. Ni minilo pet minut, ko je prišel z novim vprašanjem: »Zakaj se boste vi starši učili o Jezusu, če pa že vse veste?« Ati mu je razložil, da starši ne vedo vsega. »Noben človek ne ve vsega o Jezusu, vse življenje se učimo živeti, kot nas je On učil. Vedno, ko berem Sveto pismo, drugače razumem Božjo besedo – ker sem nekaj novega doživel, me Jezus z isto vrstico drugače nagovori.«

»Na duhovnih vajah damo Jezusu priložnost, da nas znova nagovori,« je atija dopolnila mami.

»Kdo pa še pride?« je vprašala Neža.

»Še nekaj družin. Starši se bomo skupaj pogovarjali, si delili izkušnje in se spodbujali. Vi otroci pa se boste igrali, animatorji bodo poskrbeli, da boste skozi igro in pesem raziskovali sledi, ki jih Jezus pušča v vašem življenju.« Mami je bila vesela. Ponavadi je pred odhodom na morje vsa napeta, saj jo je strah, kaj vse bodo pozabili. Tokrat je bilo drugače.

»Zakaj pa rabimo gozdarje?« se ni dal Blaž.

»Ker bomo Boga odkrivali tudi v njegovem stvarstvu – v naravi,« je povedal ati, in dodal: »Blaž, spakiraj belo rjuho.«

»Zakaj, če si pa prej rekel, da je ne potrebujemo?«

»Imeli bomo družabne večere, na katerih boste otroci pripravili smešne nastope.«

»Misliš skeče?« je preveril Blaž.

»Ja, skeče. Tale tvoja domisljica o šoli za duhove je kar dobro izhodišče za veliko smeha in res jo boš lažje uprizoril z rjuho kot s šumečo spalko. Zdaj pa pohitimo, čas je za odhod.«

Povzeto po: M. Pezdirc Kofol, Zakajčki

Jezus je povedal tudi zgodbo o človeku, ki je našel zaklad.

»Nekdo je našel zaklad, ki je bil zakopan na njivi. Dragoceni zaklad se je lesketal v soncu in najditelj si je zaželel, da bi bil zaklad njegov. Zakopal ga je v zemljo, da ga je spet skrilo. Nato je šel in prodal vse, kar je imel, celo svoje obleke, da je zbral dovolj denarja in kupil tisto njivo. Skupaj z njivo je tako prišel tudi do zaklada, ki je bil na njej zakopan. Bil je presrečen, ker je bil zaklad zdaj njegov.« (Mt 13,44)

Reši:

Ali veš, kateri dragi kamni so take barve kakor tile na sliki?

Premisli:

Kaj je tvoj najdragocenejši zaklad?